Festivitats - La Immaculada Concepció

Per VictorC el dl., 02/12/2019 - 00:00

Gn 3,9-15.20
Rm 15,4-9
Lc 1,26-38

Vivim en un món ple de violència, injustícies, corrupció i destrucció de la natura, tot està contaminat. Els joves es troben davant d´un futur molt fosc, els grans enyorem el passat perdut. I encara que el temps d´advent ens parla de d´esperança, de preparar els camins del Senyor, molts no troben motius per esperar. Alguns pensen que vivim deixats de la mà de Déu. Sembla que la mort sigui més forta que la vida.

Enmig d´aquesta foscor i d´aquest pessimisme, la festa de la litúrgia d´avui ens presenta la figura de Maria, plena de gràcia, és a dir, plena de l´Esperit Sant, com un senyal que Déu no s´oblida de la humanitat, que Déu vol entrar a la nostra història i ser un, com nosaltres, a través de Maria de Natzaret, una jove pobre i senzilla, filla d´un poble pobre i desconegut, per començar el seu Regne a la terra, un Regne d´amor, de justícia i de pau. Maria és el model i la llavor d´aquest Regne.

La lògica de Déu no és com la nostra, Jesús s´encarna en el si d´una dona desconeguda, per ensenyar-nos que l´Esperit del Senyor actua des de baix i, des de baix, vol renovar el món, que tot és misericòrdia, bondat i gràcia, que cal obrir-se al Senyor com Maria, acceptar la seva paraula i la seva voluntat, col.laborar com Maria al projecte de Déu.

Aquest Regne ens supera, no el construïm amb poder, armes o diners, sinó com Maria amb disponibilitat a l´Esperit, amb justícia, amor als altres, confiança en Déu.

Per això la festa de l´Immaculada és al mateix temps un signe d´esperança i una crida a la conversió al món de l´evangeli, a la Paraula, a Jesús, un món reconciliat amb els altres, amb la natura i amb Déu.

Moltes vegades els poetes són els que millor expressen els misteris de la fe. Joan Maragall ens presenta la nit de la Puríssima com una obertura a l´ Infinit:

“Quin cel més blau aquesta nit!

Sembla que es vegi l´Infinit

en tota sa grandesa,

en tota sa dolcesa,

l´Infinit sense vels

més enllà de la lluna i els estels.

(...)

Aquesta és bé, una nit divina:

la Puríssima, del cel

va baixant per´quest blau que ella il.lumina,

deixant més resplendors en cada estel.

Per la nit de Desembre ella davalla,

l´ aire s´atempera, i el món calla.

Davalla silenciosa...

Ai, quina nit més blava i més hermosa!” .

Contemplem en silenci el misteri de la Puríssima, i deixem-nos il.luminar i omplir d´esperança per la seva llum que davalla del cel i ens omple d´esperança. Només l´Esperit del Senyor que ompli Maria, pot transformar aquest món en un món nou, ple d´esperança i de vida. Maria és la gran figura de l´Advent, més enllà d`Isaïes i Joan Baptista. Amb ella hem de preparar els camins del Senyor avui.

ETIQUETES